

MINISTERUL PUBLIC

PROIECT

referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției

de prim-adjunct al procurorului general

al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Laura Oprean - procuror general al PCA Cluj,

Delegat prim-adjunct al procurorului general al PICCJ

2016

CUPRINS :

Cap. I. Considerații introductive asupra premiselor planului de management.....	pag.3
Cap. II. Cadrul legal de organizare și funcționare a Ministerului Public.....	pag.7
Cap.III. Atribuțiile primului-adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.....	pag.10
Cap. IV. Prezentare sintetică a datelor din raportul de activitate al Ministerului Public în semestrul I/2016.....	pag.13
Cap. V. Obiectivele proiectului pentru consolidarea capacității de organizare și funcționare a Ministerului Public din perspectiva exercitării atribuțiilor specifice funcției de prim-adjunct al procurorului general al PICCJ.....	pag.18
1. Eficientizarea activității de combaterea în combaterea infracționalității, cu accent pe domeniile prioritare prin îmbunătățirea calității actului de justiție.....	pag.19
a. Realizarea unui act de justiție de calitate, prin reducerea duratei procedurilor judiciare.....	pag.19
b. Dinamizarea activităților investigative pe domeniile prioritare.....	pag.25
c. Realizarea unui act de justiție de calitate, prin respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.....	pag.27
d. Îmbunătățirea calității actului de justiție, printr-un rol activ al procurorului în realizarea activității judiciare și realizarea unei practici judiciare unitare.....	pag.27
2. Optimizarea organizării și funcționării instituției.....	pag.29
a. Alocarea judicioasă a resurselor umane și materiale.....	pag.29
b. Managementului instituțional.....	pag.31
Cap. VI. Consolidarea integrității în Ministerul Public.....	pag.32
Cap. VII. Cooperarea interinstituțională	pag.33
Cap. VIII. Informarea publică și relațiile cu presa și publicul.....	pag.35
Cap. IX. Concluzii.....	pag.36

Cap. I. Considerații introductive asupra premiselor planului de management

În ultimii ani, sistemul judiciar din România a făcut eforturi pentru consolidarea unui cadru instituțional reformat care să corespundă exigențelor impuse de calitatea de stat membru al UE și care să asigure o justiție aptă să genereze un act de justiție echitabil, transparent și calitativ superior. Administrarea justiției este o sarcină deosebit de complexă, în care responsabilitatea este împărțită între instituții (Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe, *Ministerul Public*, Ministerul Justiției), judecători, *procurori* și celelalte categorii de personal din cadrul instanțelor și parchetelor.

Din evaluarea realizată de Comisia Europeană pentru Eficiența Justiției (CEPEJ), în cadrul Raportului din anul 2012 privind „Sistemele judiciare europene – Eficiență și calitatea justiției”, rezultă că, pentru asigurarea calității serviciului public al justiției, tehnicile și metodele inspirate de noul management public și de managementul de caz sunt tot mai mult aplicate și implică definirea obiectivelor cuantificate și evaluarea performanțelor. Resursele financiare mari nu garantează întotdeauna buna performanță și eficiența sistemelor judiciare, de aceea trebuie luate în considerare alte elemente legate de *organizarea eficientă* a sistemelor judiciare, *relevanța procedurilor*, *managementul resurselor umane și financiare*, responsabilizarea actorilor din sistemul judiciar și formarea profesională.

Experții Băncii Mondiale în cadrul proiectului „Analiza funcțională a sectorului justiției din România” formulează o serie de recomandări privind managementul strategic, eficiența și calitatea accesului la justiție, cu scopul de „a permite autorităților române să formuleze un plan de acțiune menit să îmbunătățească funcționarea sistemului judiciar”.

Strategiile privind sistemului judiciar din România, în ansamblul său ori pe anumite domenii specifice, elaborate pornind de la obiectivele de referință stabilite în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare (MCV), de la recomandările formulate în cuprinsul rapoartelor de evaluare a sistemului judiciar ori a progreselor înregistrate în domeniul reformelor din sistemului judiciar ori a luptei împotriva corupției, au promovat o *schimbare de abordare, printr-o planificare strategică a acțiunilor*, având ca model cele mai bune practici

europene în materie, în scopul asigurării deplinei compatibilități instituționale și legislative cu sistemele judiciare europene.

Eforturile au fost orientate spre măsuri care să conducă la eficientizarea domeniilor prioritare din justiție, pentru care rapoartele întocmite de experții Comisiei Europene au reprezentat adevărate instrumente de îndrumare și evaluare permanentă.

Astfel, Raportul MCV din 22.01.2014 remarcă *continuarea consolidării progreselor înregistrate* și recomandă întreprinderea de măsuri în următoarele domenii: *independența sistemului judiciar*, cu accent și pe intensificarea eforturilor de informare / sensibilizare judicioasă a presei și a publicului cu privire la rolul, statutul sistemului judiciar și la cazurile în desfășurare; *reforma sistemului judiciar* prin intensificarea progreselor în ceea ce privește sporirea uniformității jurisprudenței și a practicii judiciare prin includerea unor măsuri de accelerare a procedurilor judiciare și de utilizare a noilor instrumente, cum ar fi confiscarea extinsă; *integritate*, prin consolidarea cadrului juridic în materie; *lupta împotriva corupției*, prin intensificarea eforturilor de urmărire penală a cauzelor de corupție la scară mică alături de sporirea uniformității și a efectului disuasiv al pedepselor aplicate în toate instanțele de pe teritoriul României.

Rapoartele MCV din anii 2014 și 2015 au scos în evidență o serie de domenii în care reforma a fost consolidată prin obținerea unor rezultate pozitive în timp, progresele fiind realizate în special de acțiunile întreprinse de principalele instituții judiciare și de integritate, în scopul combaterii corupției la nivel înalt și al creșterii nivelului de profesionalism al sistemului judiciar. Sistemul judiciar, în ansamblul său, a continuat să dea dovadă de profesionalism, inclusiv de capacitate de adaptare la schimbările semnificative ale noilor coduri, de eforturi în vederea unificării jurisprudenței și de voință de a apăra independența sistemului judiciar.

Raportul MCV din ianuarie 2016 recomandă *continuarea activității de promovare a reformelor* (printre altele, prin măsuri de dezvoltare a unor instrumente de gestionare eficace a resurselor și de raționalizare a instanțelor și parchetelor) și menținerea eforturilor instituțiilor judiciare în combaterea corupției la toate nivelurile, prin măsuri de prevenire, operaționalizarea Agenției de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și o nouă strategie în

materia achizițiilor publice, pentru prevenirea, depistarea și sancționarea conflictelor de interese.

Raportul GRECO de evaluare a României din 2015 (runda a patra de evaluare – „Prevenirea corupției cu privire la membrii parlamentului, judecători și procurori”) recomandă, printre altele, completarea codului de etică al magistraților și consolidarea rolului și eficienței titularilor funcțiilor de conducere din fruntea instanțelor și parchetelor, fără a fi afectată independența judecătorilor și procurorilor, astfel încât sistemul de justiție să răspundă mai bine riscurilor de integritate, și creșterea eforturilor de formare și conștientizare cu privire la integritate și componentele preventive ale politicilor anticorupție, inclusiv pentru judecătorii și procurorii în funcție.

Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar (2015-2020) aprobată prin H.G. nr. 1155/2014 vizează *modernizarea sistemului judiciar*, prin implementarea unui sistem de management strategic în domeniul justiției, utilizarea eficientă a resurselor, recurgerea la soluții inovative de creștere a performanței sistemului judiciar, precum și a accesibilității sale față de cetățean. Pentru Ministerul Public, ce figurează printre instituțiile responsabile în aducerea la îndeplinire a Planului de acțiune pentru implementarea strategiei, sunt prevăzute o serie de obiective și măsuri pentru realizarea direcțiilor de acțiune privind *eficientizarea justiției ca serviciu public* (crearea și implementarea unui sistem unitar de management strategic la nivelul sistemului judiciar, definitivarea procesului de punere în aplicare a noilor coduri, optimizarea organizării și funcționării parchetelor), *consolidarea instituțională a sistemului judiciar* (consolidarea cadrului legislativ judiciar cu respectarea principiilor stabilității și predictibilității normelor, creșterea gradului de recuperare a creanțelor provenite din infracțiuni, consolidarea capacității administrative a instanțelor și parchetelor), *integritatea sistemului judiciar* (consolidarea integrității prin promovarea măsurilor anticorupție și a standardelor etice profesionale), *îmbunătățirea calității actului de justiție* (reducerea duratei procedurilor judiciare, unificarea practicii judiciare, pregătire profesională interdisciplinară a participanților la înfăptuirea actului de justiție) și *garantarea accesului liber la justiție* (prin îmbunătățirea mijloacelor de comunicare externă și a activității de prevenire a infracționalității, inclusiv a corupției).

Strategia națională anticorupție (SNA) pe perioada 2016-2020, aprobată prin H.G. nr. 583 din 10 august 2016 (publicată în M.Of. nr. 644/23.08.2016) se axează pe educație și prevenție, menține abordarea strategiei precedente cu privire la implementare și monitorizare, dar urmărește și o aplicare mai riguroasă a cadrului legislativ și instituțional în vederea prevenirii corupției. Scopul SNA îl reprezintă promovarea integrității, instituțiile și autoritățile publice fiind invitate să adopte o declarație de aderare la valorile, principiile, obiectivele și măsurile prevăzute de strategie și să elaboreze propriul *plan de integritate*, în funcție de riscurile, vulnerabilitățile și nevoile identificate la nivelul instituției. Ministerul Public are un rol important în noul context strategic, în aducerea la îndeplinire a obiectivelor privind *creșterea integrității, reducerea vulnerabilităților și a riscurilor de corupție în sistemul judiciar, continuarea progreselor înregistrate în investigarea cu imparțialitate și în soluționarea de către instanțe a faptelor de mare corupție și la nivel local (BM 3 și 4 din MCV); creșterea gradului de recuperare a produselor infracțiunilor urmând cele mai bune practici din alte state membre UE și consolidarea practicii judiciare.*

Principalele obiective ale Ministerului Public (MP) pentru anul 2016 sunt următoarele: continuarea progreselor în combaterea corupției în administrația publică locală, sporirea eficienței în instrumentarea cauzelor având ca obiect infracțiuni de spălarea banilor și evaziune fiscală, combaterea infracțiunilor silvice prevăzute de Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, precum și a faptelor de corupție, abuz în serviciu, spălarea banilor, în legătură cu defrișări ilegale de pădure, continuarea monitorizării modalității de efectuare a anchetelor penale pentru evitarea încălcării drepturilor garantate de art. 2 (dreptul la viață) și art. 3 (interzicerea torturii, a tratamentelor inumane ori degradante) din Convenția europeană a drepturilor omului, sub aspect material și procedural, echilibrarea volumului de activitate al parchetelor și creșterea indicatorilor de eficiență, uniformizarea practicii judiciare, inclusiv pe tipuri de investigații și măsuri asiguratorii, în vederea reparării prejudiciilor.

Conducerea Ministerului Public, prin competențele operaționale dar și de control și coordonare a activității tuturor parchetelor, are un rol important în realizarea obiectivului general și permanent de reprezentare a intereselor generale ale societății, apărare a ordinii

de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor, în aducerea la îndeplinire a obiectivelor strategice și sectoriale, contribuind la consolidarea instituțională a întregului sistem judiciar.

Prin obiectivele pe care mi le propun în acest proiect, din perspectiva atribuțiilor specifice funcției de prim-adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, am în vedere *eficientizarea activității de combatere a infracționalității, cu accent pe domeniile prioritare, prin îmbunătățirea calității actului de justiție, consolidarea integrității în Ministerul Public și optimizarea organizării și funcționării instituției, pentru adaptarea la cerințele impuse de evoluția cadrului legislativ și instituțional al sistemului judiciar, în care performanța și eficiența este corelată cu planificarea strategică și cu o bună gestionare a resurselor.*

În aceste condiții, consider că direcțiile de acțiune în managementul instituțional trebuie să se concentreze pe *fermitate în combaterea infracționalității în toate domenii, dinamizarea anchetelor în zonele de interes major, pentru realizarea în ansamblu a unui act de justiție transparent, echitabil și calitativ superior, cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, dar și pe îndeplinirea obiectivelor generale și a priorităților Ministerului Public, a condiționalităților și măsurilor stabilite prin Mecanismul de cooperare și verificare, preluate și dezvoltate în cadrul planurilor de acțiune stabilite prin strategiile naționale ori sectoriale în domeniul justiției de către Consiliul Superior al Magistraturii și Ministerul Justiției.*

De asemenea, o atenție sporită va fi acordată *monitorizării aplicării dispozițiilor din noile Coduri, penal și de procedură penală, pentru realizarea unei interpretări unitare, continuării demersurilor în scopul îmbunătățirii și unificării jurisprudenței, consolidării colaborării interinstituționale cu celelalte instituții din sistemul judiciar, dar și menținerii unui nivel ridicat de conștientizare în rândul societății civile cu privire la rezultatele parchetului.*

Eficiența în activitatea Ministerului Public se bazează pe *evaluarea continuă* atât din punctul de vedere al *rezultatelor concrete* (numărul și complexitatea trimerilor în judecată, celeritatea și echitatea desfășurării procedurilor judiciare, obținerea unor hotărâri de condamnare descurajatoare) cât și *în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor manageriale* de către procurorii cu funcții de conducere.

Cap. II. Cadrul legal de organizare și funcționare a Ministerului Public

Ministerul Public este parte componentă a autorității judecătorești, principiile de organizare și funcționare fiind statuate de Constituția României (Cap. IV, Secțiunea a-2-a, art. 131, art.132).

Rolul și organizarea de bază a parchetelor sunt reglementate de Legea nr. 303/2004 privind organizarea judiciară, republicată, iar structura de organizare și funcționare este detaliată prin Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin ordinul ministrului justiției nr. 2632/C din 30 iulie 2014, cu modificările aduse prin ordinul ministrului justiției nr. 1650/C/2015.

Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii și are rolul de a reprezenta interesele generale ale societății, de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor (art.131). Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Statutul procurorilor este reglementat de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (republicată, cu modificările și completările ulterioare), pornind de la cadrul stabilit de Legea fundamentală, ce prevede că „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției” (132 al. 1). Controlul ministrului justiției constă în verificarea eficienței manageriale, a modului în care procurorii își îndeplinesc atribuțiile specifice și în care se desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetelor. Controlul nu poate viza măsurile dispuse de procuror în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate.

Ministerul Public este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (art. 62 alin. 1 din Legea nr. 303/2004).

Din Ministerul Public fac parte în prezent Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ce include și direcțiile specializate (Direcția Națională Anticorupție – structură

autonomă și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism), parchetele de pe lângă curțile de apel (15), parchetele de pe lângă tribunale (42), parchetul de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, parchetele de pe lângă judecătorii (176) și parchetele militare (Secția parchetelor militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un parchet de pe lângă curtea militară de apel și 4 parchete de pe lângă tribunale militare).

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită, direct sau prin procurori anume desemnați, controlul asupra tuturor parchetelor, reprezintă Ministerul Public în relațiile cu celelalte autorități publice și cu orice persoane fizice sau juridice din țară sau străinătate. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism prin intermediul procurorilor șefi ai acestor direcții.

Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv, iar conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție coordonează activitatea parchetelor din subordine, are personalitate juridică și gestionează bugetul Ministerului Public. Structura organizatorică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cuprinde direcții, secții, servicii și birouri, inclusiv pentru combaterea infracțiunilor comise de militari, conduse de procurori șefi.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează: Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Secția de urmărire penală și criminalistică; Secția judiciară; Secția de resurse umane și documentare; Secția parchetelor militare; Serviciul de îndrumare și control; Serviciul de cooperare judiciară internațională, relații internaționale și programe; Serviciul de documente clasificate; Serviciul de tehnologia informației; Biroul de informare publică și relații cu presa; Biroul juridic; Departamentul economico-financiar și administrativ; Direcția de audit public intern; Unitatea de management al proiectelor.

Procurorul general al PICCJ este *ordonator principal de credite* și are atribuții în ceea ce privește elaborarea proiectului de buget al Ministerului Public, gestionat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (art. 93 Legea nr. 304/2004).

În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emite ordine cu caracter intern.

Cap. III. Atribuțiile primului-adjunct al procurorului general al PICCJ

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de *un prim-adjunct* și un adjunct.

Prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție acționează pentru îndeplinirea ordinelor și altor dispoziții ale procurorului general, coordonează, controlează și răspunde de activitatea secțiilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a celorlalte parchete, conform prevederilor art. 15 din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor. Repartizarea atribuțiilor între prim-adjunctul procurorului general și adjunctul procurorului general este stabilită prin ordin al procurorului general. În perioada absenței procurorului general sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, prim-adjunctul procurorului general îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, iar în cazul absenței acestuia sau al imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general. În cazul vacanței funcției de procuror general, indiferent de cauza acesteia, atribuțiile ce îi revin în această calitate sunt exercitate de drept de prim-adjunctul procurorului general, iar în cazul vacanței funcției de procuror general și a celei de prim-adjunct al procurorului general, indiferent de cauza acesteia, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general.

Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale Ministerului Public și este constituit din procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

Prin atribuțiile ce-i revin în ierarhia Ministerului Public, în organizarea și administrarea instituției, în coordonarea activităților, în exercitarea controlului dar și în gestionarea relațiilor interumane și interinstituționale, prim-adjunctul procurorului general al PICCJ este membru al echipei manageriale de vârf din conducerea Ministerului Public, având un rol important în propunerea, luarea de măsuri pentru realizarea managementului instituțional.

Conform standardelor de conduită stabilite de Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, procurorii în exercitarea funcțiilor de conducere trebuie să se preocupe de organizarea activității personalului, să manifeste inițiativă și responsabilitate iar în luarea deciziilor să acorde prioritate intereselor parchetelor, precum și bunei administrări a justiției.

Cunoașterea modului de organizare și funcționare a Ministerului Public, din experiența profesională și managerială, cu toate aspectele pe care activitatea acestora le presupune, consider că îmi permite o bună identificare a oportunităților de dezvoltare și o asumare în mod argumentat și transparent a deciziilor ce contribuie la consolidarea instituțională și la obținerea rezultatelor optime în activitate, ce răspund așteptărilor publice.

Tehnicile și metodele inspirate de noul management public sunt tot mai mult aplicate în sistemele judiciare europene și implică definirea obiectivelor cuantificate și evaluarea performanțelor pentru a stabili calitatea serviciului public al justiției oferit utilizatorilor. Un *management public bazat pe performanță* impune ca managerii să gestioneze mai eficient resursele publice pentru a satisface nevoile sociale generale și pentru a obține un nivel cât mai bun de performanță, în condițiile asigurării unei funcționări eficiente a sistemului din care face parte și instituția publică.

Funcțiile de prevedere, organizare, coordonare, antrenare și control – reglare trebuie exercitate într-o manieră eficientă și activă, comunicarea reprezentând unul dintre elementele de bază pentru orientarea activităților spre realizarea obiectivelor organizaționale în condiții de eficacitate și eficiență.

Planificarea sau previziunea reprezintă procesul de stabilire a obiectivelor organizației și alegere a acțiunilor viitoare pentru atingerea lor. Activitățile specifice acestei funcții sunt: previzionarea activităților viitoare, pe baza anticipării schimbărilor din mediul organizațional,

luând în considerare potențialul acestora, determinarea și cuantificarea obiectivelor și a rezultatelor, planificarea strategică, determinarea și analiza soluțiilor posibile, alegerea soluției optime, elaborarea programelor de acțiune, planificarea și utilizarea resurselor.

Organizarea presupune stabilirea unui cadru organizatoric optim, care să permită desfășurarea activităților în condiții de eficiență și vizează definirea clară a tuturor elementelor care determină cadrul organizatoric (structura de organizare; organismele componente și relațiile din cadrul acestora; sistemul informațional; delegarea autorității pe diferite niveluri ierarhice și descentralizarea activităților).

Antrenarea și coordonarea constă într-un ansamblu de acțiuni vizând orientarea personalului în scopul realizării obiectivelor organizaționale și a sincronizării acestora într-o combinație optimă astfel încât desfășurarea lor să se realizeze în condiții de eficiență și profitabilitate.

Controlul implică verificarea permanentă și completă a modului în care se desfășoară activitățile, comparativ cu standardele și programele, în sesizarea și măsurarea abaterilor de la acestea, precum și precizarea cauzelor și măsurilor corective pentru înlăturarea lor.

În materializarea atribuțiilor de conducere, procurorul general, în conlucrare și cooperare strânsă cu prim-adjunctul și adjunctul acestuia, trebuie să adopte măsuri eficiente pentru a garanta că procurorii sunt capabili să își îndeplinească îndatoririle și responsabilitățile profesionale, în virtutea condițiilor adecvate legale și organizaționale, incluzând și mijloacele bugetare.

Din perspectiva exercitării funcției de prim-adjunct al procurorului general al PICCJ îmi propun abordarea unui stil *managerial participativ*, prin menținerea în cadrul instituției a atmosferei de încredere, bună comunicare și conlucrare, ce asigură și o motivare puternică și mobilizare constantă pentru realizarea în mod eficient a obiectivelor propuse și care definesc misiunea instituției. Prin structura atribuțiilor conferite unui conducător de parchet, stilul de management implică și elemente de *autoritate*, ce se reflectă în fermitatea cu care se iau deciziile, se organizează ori controlează activitatea instituției și a subalternilor.

Cap. IV. Prezentare sintetică a datelor statistice din activitatea Ministerului Public în semestrul I/2016:

Activitatea de urmărire penală și de supraveghere a cercetărilor penale:

În semestrul I/2016, parchetele au avut spre soluționare 1.440.651 cauze (în scădere cu 2,2% față de perioada similară a anului 2015) și au soluționat 298.131 cauze (în scădere cu 7,7% față de semestrul I/2015), din care 23.981 prin trimitere în judecată (rechizitoriu și acord de recunoaștere a vinovăției), ceea ce înseamnă o creștere cu 13,9% față de perioada de referință.

În ultimii 3 ani, stocul de dosare de soluționat a scăzut constant, în timp ce indicatorul de finalizare a cauzelor prin trimitere în judecată a avut o evoluție crescătoare (15.961 în semestrul I/2014, 21.063 în semestrul I/2015 și 23.981 în semestrul I/2016).

Numărul inculpaților trimiși în judecată (persoane fizice și juridice) a avut, de asemenea, o evoluție ascendentă (22.449 în semestrul I/2014, 29.391 în semestrul I/2015 și 32.641 în semestrul I/2016). Dintre inculpații trimiși în judecată 32.384 sunt persoane fizice, cu 10,7% mai mult decât în aceeași perioadă a anului 2015, ceea ce înseamnă o medie de 163 inculpați trimiși în judecată la 100.000 locuitori.

În domeniile prioritare ale Ministerului Public au fost trimiși în judecată 818 inculpați pentru infracțiuni de corupție (în 344 cauze), 32 inculpați pentru conflict de interese, 555 inculpați pentru contrabandă, 871 pentru evaziune fiscală (în 544 cauze), 202 pentru spălarea banilor (în creștere cu 119,6%) și 577 pentru infracțiuni silvice (în creștere cu 42,1%).

În semestrul I/2016 au fost soluționate până în 6 luni de la sesizare 124.527 cauze, între 6 luni și 1 an de la sesizare 65.153 cauze și peste 1 an de la sesizare 77.651 cauze (în scădere cu 8,8% față de semestrul I/2015). După împlinirea termenului de prescripție au fost soluționate 30.800 cauze, în scădere cu 26,2% față de semestrul I/2015.

A scăzut numărul dosarelor rămase nesoluționate (fără cauzele cu autor necunoscut) cu 3,3% (508.912 cauze), ponderea acestora în totalul cauzelor de soluționat reprezentând 35,3%. Dintre acestea, un număr de 174.102 reprezintă cauze nesoluționate cu o vechime de peste 1 an de la sesizare (în scădere cu 8,3% față de semestrul I/2015).

Numărul cauzelor cu autor necunoscut rămase nesoluționate a fluctuat în ultimii 3 ani, în semestrul I/2016 fiind de 590.121 în, în creștere cu 2,5% față de perioada similară a anului 2015. Dosarele cu autor necunoscut, ce se înregistrează în evidențele parchetelor de la momentul sesizării infracțiunilor, acumulate în timp afectează percepția reală asupra volumul de activitate al procurorilor, în condițiile în care acestea nu se află în managementul curent al activității parchetelor, fiind în majoritatea lor cauze de supraveghere, aflate la organele de cercetare penală (587.316 cauze la organele de cercetare penală, față de doar 2.808 cauze la procuror).

În semestrul I/2016 s-au soluționat 58.013 cauze prin *renunțare la urmărirea penală* (în scădere cu 9,6% față de semestrul I/2015) iar față de 18.988 suspecti și inculpați s-a adoptat aceeași soluție (în scădere cu 25% față de semestrul I/2015). Această tendință a fost înregistrată în contextul declarării neconstituționale a art. 318 C.pr.pen., prin Decizia Curții Constituționale nr. 23/2016. Prin O.U.G nr. 18 din 23 mai 2016 textul art. 318 din Codul de procedură penală a fost modificat în sensul că, printre altele, judecătorul de cameră preliminară este cel care verifică legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărirea penală, în acord cu considerentele deciziei instanței de contencios constituțional.

Numărul restituirilor de către instanțele de judecată și judecătorul de cameră preliminară este de 121 cauze, în semestrul I/2016, reprezentând 0,5 % din cel al trimerilor în judecată, în ușoară scădere față de cel înregistrat în semestrul I/2015 (0,6%).

S-au înregistrat evoluții pozitive și în ceea ce privește scăderea ponderii inculpaților achitați definitiv *în totalul celor trimiși în judecată* (de la 1,4% în semestrul I/2015 la 1,3% în semestrul I/2016), a numărului inculpaților arestați preventiv achitați definitiv (15 inculpați în semestrul I/2016, o scădere cu 46,4%), precum și a numărului inculpaților *arestați preventiv față de care s-a netrimiteria în judecată* (65 în semestrul I/2016, o scădere cu 32,3%).

A crescut valoarea prejudiciilor reținute în actele de trimitere în judecată (7.499.717.667 lei și 44.824.646 euro în semestrul I/2016, comparativ cu 2.798.452.830 lei și 124.623.201 euro în semestrul I/2015). De asemenea, a crescut și valoarea măsurilor asiguratorii cu 25,3% (de la 1.004.800.534 lei în semestrul I/2015 la 1.259.349.589 lei în semestrul I/2016).

Activitatea judiciară:

În *cauzele penale*, în semestrul I/2016 se constată o creștere a numărului de participări în instanță a procurorilor (267.411, comparativ cu 242.003 în semestrul I/2015), din care cu 8,5% a numărului participărilor în cauzele judecate (150.734 în semestrul I/2016).

A crescut numărul hotărârilor judecătorești verificate în vederea exercitării căilor de atac cu 11,1% (139.198), numărul căilor de atac declarate de procuror cu 4,9% (6.111) dar și numărul celor admise cu 2,2% (3.857), indicele de admisibilitate fiind de 67,3%.

În semestrul I/2016 au fost declarate 22 recursuri în interesul legii în materie penală , soluționate și admise 11, indiferent de perioada declarării.

În *cauzele civile și de contencios administrativ*, în aceeași perioadă, au crescut cu 6,8% participările în cauzele judecate (23.854), cu 76,1% căile de atac declarate (125), cu 36% numărul celor admise (68), indicele de admisibilitate fiind de 58,6%.

Numărul participărilor în ședințele de judecată a scăzut cu 7,4% (16.131), în schimb a crescut cu 6,9% numărul hotărârilor judecătorești verificate în vederea exercitării căilor de atac (25.732).

În semestrul I/2016 au fost declarate 10 recursuri în interesul legii în materie civilă, și soluționate indiferent de perioada declarării 9, cu un indice de admisibilitate de 88,9%.

Activitatea de rezolvare a plângerilor, cererilor, memoriilor și sesizărilor cetățenilor

În semestrul I/2016 au fost înregistrate 269.517 plângeri, cereri, memorii și sesizări ale cetățenilor (în creștere cu 4,2% față de semestrul I/2015) din care au fost soluționate 221.853 (în creștere cu 4,9%).

Resursele umane:

Prin Ordinul ministrului justiției nr. 3059/C/04.08.2016 au fost aprobate statele de funcții și personal ale parchetelor de pe lângă curțile de apel și ale unităților subordonate. Modificările operate au constat în reconfigurarea statelor parchetelor prin transformarea și redistribuirea unor posturi vacante, în scopul eficientizării activității parchetelor, prin echilibrarea schemelor de personal, stabilirea unui raport just între numărul personalului auxiliar de specialitate și cel prevăzut pentru celelalte categorii de personal.

În contextul Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale, prin OUG nr.6/2016 și HG nr. 158/2016, a fost creat cadrul legal pentru ca Ministerul Public să aibă un Serviciu Tehnic în cadrul PICCJ pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere

Prin Ordinul ministrului justiției nr. 3442/C/13.09.2016 s-a aprobat *modificarea statelor de funcții și personal al PICCJ urmare înființării Serviciului tehnic*, care va funcționa cu 45 posturi (37 ofițeri de poliție și 3 agenți de poliție, posturi suplimentate prin HG nr. 158/2016, restul posturilor fiind alocate prin transformare și redistribuire din schema PICCJ).

Având în vedere anchetele complexe aflate în instrumentarea *Secției parchetelor militare din cadrul PICCJ* în cauzele cunoscute sub denumirile dosarul "Mineriadei", dosarul "Revoluției din 1989" și " Procesul comunismului", în care sunt investigate infracțiuni contra umanității, s-a propus *suplimentarea schemei de personal a secției prin redistribuirea unor posturi vacante* (4 procurori și 3 grefieri) preluate de la parchetele de pe lângă tribunalele militare. Prin ordinul comun nr.2940/C/27.07.2016 al ministrului justiției și nr. M 93/C/12.08.2016 s-a aprobat modificarea statelor de funcții și personal la parchetele militare.

Numărul total de posturi de procuror *prevăzute* în statele de funcții este de 2.956, din care la PICCJ - 141, DIICOT - 284, DNA - 195, parchetele de pe lângă curțile de apel – 253, parchetele de pe lângă tribunale – 656, parchetele de pe lângă judecătorii – 1.344 și parchetele militare - 93.

În semestrul I/2016 și-au desfășurat *activitatea* în mod *efectiv* în cadrul parchetelor un număr de 2.498 procurori, din care la PICCJ – 120 (posturi vacante 15 de conducere, 7 posturi peste schemă), DNA – 176, DIICOT – 256, parchetele de pe lângă curțile de apel – 237, parchetele de pe lângă tribunale – 554, parchetele de pe lângă judecătorii – 1.088 și parchetele militare - 58.

În structura Ministerului Public sunt prevăzute 631 posturilor de procuror cu funcție de conducere. Gradul lor de ocupare prin numire la 1 octombrie 2016 era de 67%, figurând *vacante un număr de 207*, din care la PICCJ – 15, DNA – 16, DIICOT – 22, parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale și judecătorii – 136, parchetele militare – 18.

Resursele materiale aflate la dispoziția parchetelor în anul 2015:

Pentru anul 2016, Ministerul Public are un buget aprobat de 934.885.000 mii lei din care buget DNA – 133.036.000 mii lei iar buget DIICOT – 98.622.000 mii lei. Sunt prevăzute sume pentru cheltuieli de personal (816.561 mii lei), bunuri și servicii (82.468 mii lei), active nefinanciare – investiții (27.000.000 mii lei).

Activitatea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a parchetelor subordonate în domeniile prioritare (în perioada 01.01.2016-31.07.2016):

Din datele statistice aferentei perioadei 01.01.2016 - 31.07.2016 în materia infracțiunilor de "mică" corupție, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent, reiese o creștere a numărului cauzelor soluționate de la 1344 la 1424, a celor cu soluții de trimitere în judecată de la 167 la 177 (152 rechizitorii și 25 acorduri de recunoaștere a vinovăției) și a numărului persoanelor trimise în judecată pentru fapte de corupție de la 499 la 514. Investigațiile cu finalitate judiciară au atins domenii diverse, considerate vulnerabile la corupție: administrație publică locală, poliție, învățământ, sănătate.

În același interval, au rămas definitive 128 hotărâri judecătorești prin care s-a dispus condamnarea a 143 inculpați pentru infracțiuni de corupție (dintre care 24 la pedepse cu executare în regim de detenție).

Au fost soluționate 220 cauze având ca obiect infracțiunea de *conflict de interese*, în 28 dosare fiind dispuse soluții de trimitere în judecată a 28 inculpați (2 parlamentari, 13 primari și viceprimari, manageri instituții publice și alte categorii de funcționari publici).

A crescut numărul inculpaților trimiși în judecată pentru infracțiuni de *evaziune fiscală* de la 1086 la 1256 (din care 115 sunt persoane juridice), în 616 cauze, în vederea recuperarea prejudiciilor fiind instituite măsuri asiguratorii echivalent a 136 milioane euro.

O evoluție pozitivă a fost înregistrată și în combaterea *spălării banilor*, în 64 cauze fiind dispuse soluții de trimitere în judecată față de 370 inculpați (din care 67 persoane juridice) și instituite măsuri asiguratorii echivalent a 37 milioane lei.

A crescut numărul inculpaților trimiși în judecată în 321 cauze pentru infracțiuni de contrabandă de la 873 la 1077.

Rezultatele pozitive înregistrate în domeniile prioritare ale Ministerului Public reflectă o dinamizare a activității investigative în cauzele cu finalitate judiciară, dar în același timp și o preocupare pentru recuperarea prejudiciilor prin instituirea de sechestre.

În Raportul MCV din 27 ianuarie 2016, pentru prima dată, nu au mai fost formulate recomandări speciale pentru Ministerul Public, accentul fiind pus pe necesitatea *prevenirii* corupției în administrația publică locală.

Cap. V. Obiectivele proiectului pentru consolidarea capacității de organizare și funcționare a Ministerului Public, din perspectiva exercitării atribuțiilor specifice funcției de prim-adjunct al procurorului general al PICCJ

Obiectivul principal al proiectului îl constituie optimizarea organizării și funcționării instituției, pentru creșterea performanțelor în realizarea unui act de justiție eficient și accesibil, cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin folosirea adecvată a resurselor materiale și umane, în vederea obținerii de rezultate optime în instrumentarea dosarelor penale, prin creșterea în general a numărului de cauze soluționate și, în special, a celor finalizate prin trimitere în judecată, prin calitatea actelor întocmite de procurori, prin obținerea de hotărâri judecătorești legale și temeinice, prin respectul acordat drepturilor și libertăților omului și realizarea unui proces echitabil, inclusiv sub aspectul soluționării cauzelor într-un termen rezonabil.

Direcțiile de acțiune au fost stabilite din perspectiva activității care îmi propun să o desfășor în calitate de prim-adjunct al procurorului general al PICCJ, având în vedere datele statistice, evaluările asupra activității, recomandările MCV, strategiile naționale, ce reflectă atât tendințele de evoluție cât și domeniile ce trebuie eficientizate și în care ar trebui operate schimbări în abordare.

1. Eficientizarea activității de combaterea în combaterea infracționalității, cu accent pe domeniile prioritare, prin îmbunătățirea calității actului de justiție :

Obiectivul principal și constant în activitatea de urmărire penală îl constituie *investigarea cu profesionalism, imparțialitate și într-un termen rezonabil a cauzelor penale.*

Vulnerabilitățile identificate vizează volumul mare al cauzelor aflate pe rolul parchetelor, durata nerezonabilă a procedurilor judiciare, lipsa unei poliții judiciare constituită într-un corp profesional distinct care să exercite doar atribuții în domeniul cercetărilor penale și practica judiciară neunitară.

a. Realizarea unui act de justiție de calitate, prin reducerea duratei procedurilor judiciare:

Un management adecvat al activității de urmărire penală presupune *soluționarea cauzelor vechi aflate pe rolul parchetelor, gestionarea mai adecvată a procedurilor, dinamizarea activității ori consolidarea rezultatelor înregistrate în domeniile prioritare, dar și accentuarea componentei de coordonare și control asupra parchetelor din subordine, realizată prin PICCJ și parchetele de pe lângă curțile de apel, o implicare mai activă a conducătorilor de unități de parchet în luarea de măsuri concrete pentru reducerea duratei procedurilor.*

Respectarea duratei rezonabile de soluționare a cauzelor este o componentă principală a eficienței activității de investigare a infracțiunilor, iar acest obiectiv principal poate fi atins numai printr-o identificare corectă a cauzelor generatoare, prin dezbaterile lor, găsirea unor soluții legale, dar și prin urmărirea aplicării lor, rol ce-i revine managerului instituției.

Încălcările art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, privind durata excesivă a procedurilor judiciare, rămân primul motiv pentru care Curtea Europeană a Drepturilor Omului condamnă statele europene.

Vulnerabilitățile în ceea ce privește durata excesivă a procedurilor în activitatea de efectuare ori supraveghere a urmărire penală tind să fie comune sistemului judiciar și sunt legate, în general, de *cauze de ordin obiectiv* (cum ar fi: volumul mare de activitate,

complexitatea deosebită a cauzelor, modificările legislative, deficitul ori fluctuația de personal, neefectuarea în termen a unor expertize ori a comisiilor rogatorii), dar și de *cauze de ordin subiectiv* (lipsa rolului activ al procurorului în efectuarea ori supravegherea urmăririi penale, disjungerile succesive din aceeași cauză ori soluționarea parțială a cauzelor, deficiențe în managementul de caz).

Am în vedere **monitorizarea atentă a duratei procedurilor judiciare și a termenelor de soluționare**, *verificarea riguroasă a calității actelor de procedură și a soluțiilor pronunțate; repartizarea echilibrată a dosarelor și a celorlalte sarcini de serviciu pe criterii obiective, ținând cont, dacă este cazul, și de specializarea procurorului; asigurarea condițiilor pentru pregătirea profesională continuă; verificarea modului în care se realizează managementul de caz.*

Reper în evaluarea operativității soluționării cauzelor trebuie să fie termenul de 1 an, stabilit în Codul de procedură penală ca termen rezonabil pentru finalizarea instrucției penale, având în vedere că în dosarele mai vechi de un an de la începerea urmăririi penale persoanele care s-ar considera prejudiciate de durata urmăririi penale pot formula contestație, conform art. 488¹ C.pr.pen., în vederea stabilirii de măsuri pentru soluționarea acestora cu celeritate.

Controlul asupra duratei procedurilor trebuie să fie un obiectiv inclus în activitatea de control realizată în cadrul Ministerului Public, prin Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele de pe lângă curțile de apel.

Inspekția Judiciară, în mod constant, a prevăzut în controalele tematice verificarea măsurilor luate pentru soluționarea cauzelor mai vechi de 5 ani de la sesizare ori, pe domeniile prioritare, mai vechi de 2 ani. Datele statistice au relevat o scădere numerică semnificativă, de peste 50%, a cauzelor mai vechi de 5 ani, în urma unor controale efectuate de inspectorii judiciari (Raportul Inspekției Judiciare pe anul 2015).

Integrarea controalelor tematice asupra duratei procedurilor în activitatea de control la nivelul Ministerului Public reprezintă o modalitate concretă și eficientă de aducere la îndeplinire a măsurilor aprobate de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii pentru reducerea semnificativă a duratei urmăririi penale prin evaluarea

periodică de procurorii cu funcții de conducere a unor controale a cauzelor mai vechi de 5 ani de la data sesizării, evaluarea și eficientizarea modului în care procurorii se implică în activitatea de urmărire penală.

Monitorizarea permanentă de către conducerile parchetelor a duratei procedurilor, trebuie dublată de o monitorizare la nivelul tuturor parchetelor de pe lângă curțile de apel a cauzelor mai vechi de 2 ani în sistem și de controale tematice desfășurate de PICCJ ori parchetele de pe lângă curțile de apel la unitățile de parchet unde se înregistrează un volum mare al cauzelor vechi.

Controlul desfășurat în realizarea atribuțiilor specifice controlului ierarhic, în plus față de verificările efectuate de Inspekția Judiciară, poate viza, alături de analizarea elementelor de management de caz, și aspectele de legalitate în efectuarea actelor de procedură. Deficiențele constatate pot fi remediate prompt prin măsuri procesuale (infirmarea actelor nelegale, preluarea cauzelor complexe, ce nu pot fi eficient instrumentate la parchetele inferioare, trecerea cauzei la alt parchet, egal în grad) ori administrative (repartizarea dosarului lăsat în nelucrare altui procuror, trecerea procurorului pe un alt sector de activitate, afectarea calificativului).

Menținerea fermității și a indicatorilor de performanță, privind numărul crescut al trimiterilor în judecată, ponderea acestora în soluțiile emise, dar și calitatea actelor de urmărire penală, va rămâne o prioritate în activitatea Ministerului Public.

Gestionarea riguroasă a activității de înregistrare a cauzelor penale, cu respectarea strictă a dispozițiilor Codului de procedură penală, în raport cu exigențele cerute pentru formularea în mod valabil a unei sesizări penale, reprezintă o modalitate de management eficient în activitatea de urmărire penală, sub aspectul volumului și naturii cauzelor cu care sunt investiți procurorii, permițând concentrarea resursele spre investigarea unor faptelor penale reale.

În ultimii ani, în mod constant s-a manifestat o tendință de creștere a volumului de activitate al Ministerului Public. Acest lucru este influențat de modificările modelelor de criminalitate, în raport cu evoluția vieții sociale și economice ori a cadrului legislativ de incriminare, dar și de „factorii culturali”, ce reprezintă o altă sursă de presiune asupra

sistemului. Nemulțumirile acumulate în urma eșecurilor înregistrate în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare ori înțelegerea eronată a sistemului judiciar sunt materializate prin depunerea unor sesizări penale, care încarcă nejustificat de mult rolul parchetelor.

Pentru gestionarea multiplelor sesizări din partea persoanelor particulare în comunicarea informațiilor privind funcționarea sistemului judiciar, voi pune accentul și pe: natura procedurilor disponibile; durata în medie a procedurilor de investigare a infracțiunilor și de derulare a proceselor în instanță, independent de conduita procurorului sau judecătorului de caz; costurile și riscurile implicate în caz de utilizare incorectă a căilor legale, inclusiv a sesizărilor penale nefondate.

Experții Băncii Mondiale în studiul realizat în anul 2012 privind „Analiza funcțională a sectorului justiției din România”, evaluând eficiența în raport cu criteriile de celeritate și productivitate, au concluzionat că magistrații depun prea mult efort în soluționarea unor chestiuni care nu sunt prioritare și că, în lipsa filtrelor corespunzătoare, foarte multe dosare lipsite de importanță ajung în sistem, iar soluționarea acestora nu permite concentrarea resurselor pe priorități. Un alt aspect remarcat de experți, din perspectiva accesului la sistemul judiciar, este cel legat de faptul că magistrații petrec o cantitate disproporționată de timp acordând asistență părților lipsite de reprezentarea unui avocat, practică ce generează un risc pentru imparțialitatea organelor judiciare.

Controlul tematic pe anumite sectoare cu infracționalitate ridicată, în identificarea situațiilor de practică neunitară ori a soluțiilor de netrimiteri în judecată greșit dispuse va realiza o abordare în mod unitar și cu fermitate a combaterii anumitor forme de manifestare a infracționalității.

Dinamica stării infracționale impune sporirea eficienței în combaterea infracțiunilor contra persoanei (19% dintre inculpați persoane fizice trimiși în judecată) sau a celor contra siguranței publice (31,7% dintre inculpați persoane fizice trimiși în judecată) , prin metodologii unitare de lucru ori solicitarea aplicării de către instanțe a unor pedepse disuasive și monitorizarea atentă a practicii judiciare, inclusiv sub aspectul modului de individualizare a sancțiunilor.

Folosirea adecvată a mijloacelor de investigare, în raport cu obiectul cauzei și specificul infracțiunilor cercetate, nu implică doar o bună realizarea a managementului de caz, ci și o alocare eficace a resurselor mobilizate în realizarea anchetelor penale, ce se reflectă în cele din urmă în performanța sistemului judiciar. Este important ca în fiecare caz în parte, în raport de natura infracțiunilor și circumstanțele comiterii acestora, să se stabilească și să se folosească anumite metode de investigare doar în măsura în care acestea sunt justificate, responsabile, proporționale și necesare.

Noile dispoziții procedurale în materia tehnicilor speciale de supraveghere și cercetare pun un accent deosebit pe caracterul necesar și justificat. Dincolo de aspectele privind exigențele unei anchete penale, în a cărei realizare poate fi justificată imixtiunea în drepturile și libertățile fundamentale ale unei persoane, este importantă totuși o evaluare și din punct de vedere a eficienței cost/beneficiu în ceea ce privește resursele mobilizate ori cheltuielile generate de instrumentarea unor cauze care prin gravitatea infracțiunilor ori rezultatele obținute nu se justifică.

Chiar dacă dispunerea administrării probatoriului intră în sfera independenței procurorului de caz, acest fapt nu limitează responsabilitatea conducătorilor de parchete de a se implica în gestionarea adecvată a resurselor instituției, verificarea modului de aplicare a metodologiilor de investigare unitară a cazurilor și evaluarea exigentă a eficienței în activitatea profesională a procurorilor, inclusiv în ceea ce privește resursele mobilizate sau timpul alocat instrumentării unor cauze minore sau lipsite de perspectiva finalizării cu trimitere în judecată.

Alocarea de resurse suficiente și reorganizarea cadrului instituțional în care funcționează **poliția judiciară** este un element important în eficientizarea activității de urmărire penală, cu rezultate ce se reflectă implicit în activitatea parchetelor.

Realizarea unei bune colaborări cu structurile de poliție judiciară, ce efectuează sub conducerea, controlul și coordonarea procurorilor, cercetarea penală în 96% din dosarele penale, cu rezultate ce se reflectă implicit și în activitatea parchetelor, este importantă în păstrarea parametrilor de eficiență, dar și în dinamizarea anchetelor pe domeniile prioritare (evaziune fiscală, spălarea banilor, infracțiuni silvice, recuperarea prejudiciilor). În acest sens,

este deosebit de utilă și prevederea din Normele metodologice privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse de organele de poliție de către procuror, aprobate prin Ordinul nr. 12/C/2014 al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind organizarea de întâlniri semestriale sau ori de câte ori este nevoie între conducătorii de parchete și structurile de poliției din aceeași circumscripție. O astfel de prevedere a formalizat într-un cadru normativ practica existentă la nivelul unor parchete, de a organiza periodic astfel de întâlniri comune cu conducerea poliției, pentru eficientizarea activității de urmărire penală, prin identificarea măsurilor organizatorice și alocarea resurselor necesare.

Poliția judiciară este organizată potrivit Legii nr. 364/2004, dintr-un corp format din ofițeri și agenți de poliție anume desemnați de ministrul de interne, cu avizul conform al procurorului general al PICCJ, pentru desfășurarea în general a activității de cercetare penală în cauzele penale.

Nu s-a creat o structură autonomă de poliție, astfel că lucrătorii de poliție judiciară în prezent au o dublă subordonare; funcțională, față de procuror, în ceea ce privește realizarea activităților de cercetare și administrativă, față de superiorii săi din cadrul poliției. Acest fapt are influență directă asupra activităților profesionale desfășurate de lucrători de poliție judiciară, ce se împart între atribuțiile administrative și cele de cercetare penală.

Preluarea de către parchet a unei părți din poliția judiciară, cel puțin sub aspect funcțional, cu ofițeri și agenți de poliție care să desfășoare doar activitate de cercetare penală sub conducerea procurorului, ar crește operativitatea și eficiența investigațiilor penale.

Până la constituirea unui corp al poliției judiciare în cadrul parchetelor, cu lucrători de poliție judiciară detașați, prin modificarea cadrului legislativ aferent, o soluție imediată pentru dinamizarea anchetelor în principal în cauzele complexe de evaziune fiscală și spălarea banilor, care generează produse infracționale semnificative ce trebuie identificate prompt și indisponibilizate, o constituie alocarea unei părți din poliția judiciară exclusiv pentru activități de cercetare penală printr-o reglementare la nivel de protocol interinstituțional între MAI/IGPR și MP.

b. Dinamizarea activităților investigative pe domeniile prioritare:

Obținerea de rezultate convingătoare în combaterea infracționalității în domeniile vulnerabile, cum sunt corupția, evaziunea fiscală, contrabanda, spălarea banilor, infracțiuni silvice și recuperarea prejudiciilor, constituie un obiectiv prioritar al Ministerului Public pentru anul 2016.

Strategia națională anticorupție pe perioada 2016-2020, adoptată prin H.G. nr. 583/10.08.2016, pune accentul pe îmbunătățirea activității de identificare, sancționare și prevenire a cazurilor de conflicte de interese sau incompatibilități, cu referire în mod special la domeniul achizițiilor publice și gestionarea fondurilor publice, pe continuarea progreselor în investigarea faptelor de corupție combaterii corupției și actualizarea strategiilor de combatere a corupției la nivel local, dar și pe creșterea gradului de recuperare a produselor infracțiunilor, urmând cele mai bune practici europene și consolidarea jurisprudenței în această materie.

În linia obiectivelor trasate de strategiile naționale anticorupție (SNA 2012-2015, SNA 2016-2020) și a recomandărilor primite prin evaluările Comisiei Europene în cadrul MCV, se înscriu și obiectivele principale pentru anul 2016 stabilite de Ministerul Public pentru continuarea progreselor în combaterea corupției în administrația publică locală, prin instrumentarea adecvată a acestor cauze, efectuarea de controale tematice, specializarea noilor procurori desemnați să investigheze infracțiuni de corupție mică, implementarea strategiilor locale anticorupție și luarea de măsuri, potrivit competențelor, pentru prevenirea corupției în domeniile prioritare – educație, sănătate, administrație publică locală, în raport de riscurile și vulnerabilitățile la corupție constatate în cauzele penale.

Un alt obiectiv prioritar vizează creșterea eficienței în instrumentarea cauzelor având ca obiect infracțiuni de spălare a banilor și evaziune fiscală, prin măsuri pentru soluționarea cauzelor vechi și creșterea numărului de trimiteri în judecată, creșterea operativității și a calității actelor de urmărire penală în cauzele în care Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor (O.N.P.C.S.B.) a sesizat existența unor indicii de spălare a banilor, diseminarea modelelor de bune practici, formarea profesională a procurorilor și a specialiștilor antifraudă detașați la parchete.

În Raportul de activitate al Ministerului Public pe anul 2015 s-a apreciat în mod pozitiv activitatea specialiștilor antifraudă detașați în prezent la unitățile de parchet, care prin rapoartele de constatare întocmite și verificările financiare efectuate au contribuit la buna derulare a investigațiilor și la creșterea valorii bunurilor identificate și sechestrate.

Instrumentarea eficientă a dosarelor privind infracțiuni de corupție, evaziune fiscală și spălarea banilor, care generează produse infracționale semnificative, este în strânsă legătură cu indisponibilizarea și sechestrarea produsului infracțional.

Operaționalizarea în subordinea Ministerului Justiției a Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate (înființată prin Legea nr. 318/2015), dezvoltarea unui sistem integrat de monitorizare a măsurilor asiguratorii și a confiscărilor dispuse, precum și diseminarea de bune practici în materia instituirii sechestrelor, prin elaborarea de ghiduri operaționale, va conduce în mod cert la intensificarea activităților de identificare și confiscare a bunurilor provenite din infracțiuni și la creșterea gradului de recuperare a prejudiciului.

Combaterea infracțiunilor silvice, precum și a faptelor de corupție, abuz în serviciu, spălare de bani, în legătură cu defrișările ilegale de pădure, a fost introdus ca domeniu prioritar în activitatea Ministerului Public, având în vedere dinamica stării infracționale, dar și consecințele prejudiciabile generate pentru mediu, ce depășesc pagubele ce pot fi cuantificate sub valoare economică. Evaluarea situației actuale a cauzelor având acest obiect, prioritizarea investigațiilor și efectuarea unor anchete efective, sunt măsuri necesare pentru eficientizarea combaterii activităților infracționale în domeniul silvic.

Pentru creșterea eficienței în instrumentarea cauzelor pe domeniile prioritare, pornind de la dispozițiile art. 116 alin. 5-7 și art. 120¹ din Legea nr. 304/2004, apreciez că *în cadrul parchetului ar trebui creat un corp de specialiști* cu înaltă calificare în domeniul achizițiilor publice, informatic, financiar, bancar, vamal și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, *organizați într-un serviciu în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

c. Realizarea unui act de justiție de calitate, prin respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului pentru toate persoanele implicate într-o procedură judiciară, așa cum sunt ele statuate de legislația internă, în acord cu legislația europeană și cu principiile dezvoltate în jurisprudența CEDO și CJUE, trebuie să reprezinte un obiectiv constant, prezent în toate formele de realizare a activității parchetelor și sub toate componentele ce vizează drepturile și libertățile omului (dreptul la viață, dreptul la libertate și siguranță, dreptul la proces echitabil, respectarea vieții private, a protecția proprietății).

Acest aspect implică o reacție mult mai promptă a Ministerului Public în adaptarea ori corectarea practicii pe domeniile în care au fost constatate încălcări de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de desfășurarea unei instrucții penale în România.

Continuarea monitorizării modalității de efectuare a anchetelor penale, pentru evitarea încălcării drepturilor garantate de art. 2 (dreptul la viață) și 3 (interzicerea torturii, a tratamentelor inumane ori degradante) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, este un domeniul prioritar al Ministerului Public, ce trebuie extins la toate cauzele ce au obiect infracțiuni contra vieții ori în care se reclamă rele tratamente aplicate de agenți ai statului, prin prioritizarea soluționării lor, efectuarea de anchete efective, stabilirea unor standarde pe diferite categorii de mijloace de probă, efectuarea de analize ale soluțiilor dispuse de procurori și pregătire profesională specifică pentru conștientizarea gravității acestor fapte și luarea de măsuri ferme pentru combaterea lor.

d. Îmbunătățirea calității actului de justiție, printr-un rol activ al procurorului în realizarea activității judiciare și realizarea unei practici judiciare unitare

Obiectivul principal și constant în activitatea judiciară penală îl constituie asigurarea finalității și a scopului preventiv și coercitiv al luptei împotriva fenomenului infracțional și, comun cu cel al activității judiciare civile, *realizarea în esență a unui act de justiție echitabil, transparent și calitativ superior.*

Accentul se va pune nu doar pe desfășurarea cu celeritate și în mod imparțial a anchetelor penale, ci și pe participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată, care reprezintă practic asigurarea finalității, a scopului preventiv și coercitiv al luptei împotriva

infracționalității, prin exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești atunci când pedepsele aplicate nu sunt proporționale cu gravitatea faptelor săvârșite și prin realizarea unei interpretări și practici judiciare unitare, mai ales în contextul noilor coduri.

Preocuparea pentru realizarea unei practici judiciare unitare trebuie să aibă în vedere nu doar interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, ci și sistemul de individualizare al pedepselor, întrucât majoritatea hotărârilor judecătorești rămân definitive la nivelul curților de apel, iar procurorul, prin concluziile formulate în instanță și atacare soluțiilor pentru netemeinicia sancțiunilor aplicate, își asumă cu fermitate și responsabilitate demersul de obținere a unor condamnări disuasive.

Prin monitorizarea practicii judiciare de către Secția judiciară a PICCJ și parchetele de pe lângă curțile de apel pot fi sesizate în fază incipientă soluții neunitare și luate măsuri de unificare a practicii prin mecanisme procedurale (promovarea recursurilor în interesul legii, concluzii în cauzele privind pronunțarea de hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), formularea de ghiduri tematice, discutarea problemelor în cadrul întâlnirilor de formare profesională.

Realizarea unei aplicații cu baze de date incluse în portalul Intranet al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru publicarea rechizitoriilor și a hotărârilor judecătorești relevante, structurate pe domenii de interes, reprezintă un alt instrument util în unificarea practicii.

Se impune crearea unui mecanism de unificare a practicii în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale la nivelul parchetelor, printr-o reglementare coerentă, spre exemplu, în regulamentul de ordine interioară, pe modelul instanțelor.

Organizarea de întâlniri ale procurorilor șefi de secție, în vederea asigurării unei jurisprudențe unitare, este una dintre măsurile prevăzute în Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015-2020.

2. Optimizarea organizării și funcționării instituției

a. Alocarea judicioasă a resurselor umane și materiale

Redesenarea hărții judiciare, prin continuarea proiectelor de reorganizare a parchetelor de pe lângă judecătorii cu volum redus ori de rearondare a circumscripțiilor teritoriale, ar eficientiza și crește calitatea actului de justiție și ar permite o alocare mult mai adecvată a resurselor materiale și umane.

Pentru înlăturarea dezechilibrului existent în distribuirea volumului de dosare și lucrări între unități, la nivelul parchetelor de pe lângă judecătorii, ce a generat o supraîncărcare a unor unități din reședințele de județ, cea mai bună soluție o reprezintă desființarea unităților mici, prin reiterarea proiectelor ce, într-o conjunctură politică neprielnică, nu au primit o soluție legislativă favorabilă.

Prin H.G. nr. 794/2015 s-au *modificat circumscripțiile* judecătoriilor și parchetelor de pe lângă acestea din raza Curții de Apel Cluj, pentru degrevarea instanțelor și parchetelor din reședințele de județ, prin rearondarea unor localități la unitățile din teritoriu mai puțin aglomerate.

Un astfel de demers ar trebui realizat și la nivelul altor curți de apel, ca soluție alternativă în echilibrarea volumului de activitate ori pentru realocarea către instanțele/parchetele învecinate a unităților teritoriale din circumscripția unor judecătorii mici care în concret nu-și pot desfășura activitatea datorită lipsei acute de personal perpetuată în timp, cum de altfel s-a și procedat prin HG nr. 476/2016 (în cazul Judecătoriei Însurăței, jud. Brăila).

În ultimii ani a existat o preocupare constantă pentru îmbunătățirea infrastructurii la nivelul Ministerului Public, prin realizarea de investiții, reparații capitale ale unor sedii de parchete, dezvoltarea sistemului IT.

Modernizarea sediilor parchetelor, asigurarea resurselor materiale și IT necesare implementării noilor coduri, dezvoltarea sistemului de management electronic al documentelor (arhivarea electronică) și crearea unui sistem integrat de management al înregistrărilor audio-video în materia audierii persoanelor, întocmirea unui bilanț al

principalelor obiective de investiții, planificarea și corelarea investițiilor, sunt măsuri de natură a *consolida capacitatea administrativă* a parchetelor.

Dezvoltarea unui sistem de statistică judiciară la nivel interinstituțional (MJ, CSM, MP și ÎCCJ), ar permite o mai bună analiză în sprijinul activității de management. Conform planului de achiziții privind infrastructurii IT, în acord cu obiectivele incluse în Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar, se fac demersuri pentru derularea unor programe de achiziții în vederea dotării unităților de parchet cu software și hardware moderne.

Rezultatele în activitatea instituției depind atât de calitatea infrastructurilor, care poate fi măsurată prin criterii similare cu cele utilizate pentru alte servicii publice, cât și de capacitatea personalului, a cărei activitate poate fi evaluată prin raportare la cadrul legii, la practica și deontologia judiciară sau profesională.

Elaborarea unui document strategic de dezvoltare a *resurselor umane* la nivelul parchetelor și refacerea schemelor de personal, pentru a reflecta schimbările legislative ori administrative, ar asigura o alocare judicioasă a resurselor umane, în funcție de volumul de activitate, specializare, gradul de complexitate al activităților, prin stabilirea unor criterii clare de performanță.

Transferarea unei părți din sarcinile administrative către personalul auxiliar de specialitate din cadrul parchetelor optimizează managementul instanței, întrucât ar conduce la degrevarea conducătorilor parchetelor de sarcini administrative curente, iar a procurorilor de desfășurarea activităților nonjudiciare.

Aprofundarea specializării procurorilor și a celuilalt personal al parchetului în funcție de competențele acestuia este un obiectiv permanent în activitatea Ministerului Public. Pentru procurori, implică o pregătire juridică de nivel înalt, urmată de un program de pregătire continuă, pentru a menține și a îmbunătăți tehnicile profesionale, în scopul punerii în practică a schimbărilor în cadrul legislației naționale, comunitare și internaționale. Se vor promova, dezvolta, și alte capacități și cunoștințe suplimentare în materii nejuridice, permițând procurorului să aibă o mai bună înțelegere a situațiilor supuse aprecierii sale. De asemenea, trebuie să dispună de o pregătire privind etica și comunicarea, pentru a-i ajuta în relațiile cu părțile implicate în proces, precum și cu publicul și mass-media.

Personalul administrativ și cel auxiliar vor trebui să beneficieze de un instructaj special privind pregătirea și urmărirea bunei derulări a cauzelor. Aceasta vizează ușurarea procurorilor de sarcinile administrative, tehnice și permite concentrarea acestora asupra aspectelor specifice instrucției penale și activității judiciare. În aceste forme de pregătire profesională au fost incluși și specialiștii antifraudă detașați la parchete, pentru o mai bună cunoaștere a formelor de infracționalitate economico-financiară și o aprofundare a aspectelor legate de dispozițiilor procedurale penale, ce se reflectă implicit în calitatea actelor pe care le întocmesc, cu valoare probatorie.

b. Managementului instituțional:

Înființarea *Consiliului procurorilor generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel* pentru identificarea în mod optim a problemelor curente din activitatea unităților din teritoriu, alături de o implicare activă a Colegiului de Conducere al PICCJ în problemele generale ce privesc Ministerul Public, eficientizează managementul instituțional prin calitatea deciziilor luate și pune în valoare implicarea managerilor de nivel mediu în gestionarea activităților și resurselor. Un procesul de comunicare bilateral favorizează sugestiile, dezbaterile, constituind o sursă importantă în găsirea soluțiilor potrivite, dar și pentru verificarea semnificației mesajului, pentru corecta lui percepție.

Comunicarea la parametri optimi constituie premisa exercitării activității manageriale și menține motivația pentru ceea ce urmează a fi făcut. Voi încuraja implicarea personalului prin practicarea constantă a unui management participativ, obiectiv care presupune: luarea deciziilor într-un cadru transparent, cu o justificare adecvată a alegerii acestora, fundamentarea deciziilor privind modul de organizare și funcționare prin urmarea unui proces de consultare, care să consolideze relațiile de încredere reciprocă; crearea și menținerea unui climat care să se bazeze pe încredere și respect, probitate profesională.

E necesară o schimbare de abordare și în stabilirea priorităților în activitatea parchetelor, pe fiecare palier jurisdicțional, în raport cu competențele legale, astfel încât să fie accentuată componenta de control și coordonare prevăzută în cazul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetelor de pe lângă curțile de apel.

Eficientizarea activității presupune și o *simplificare a procedurilor administrative* în ceea ce privește statisticile, analizele întocmite, raportările cerute. A existat în practica Ministerului Public un exces de reglementare prin ordine și alte dispoziții interne.

Având în vedere măsurile luate pentru asigurarea pe scară largă a evidenței informatice a cauzelor (ECRIS, arhivare electronică) dar și infrastructura IT aflată la dispoziția parchetelor, se impune reducerea evidențelor scrise, a numărului de condici și registre care încarcă volumul de activitate.

Ministerului Public are un rol important în furnizarea de *date relevante asupra stării fenomenului infracțional*, pentru fundamentarea unor decizii în domeniul politicilor publice sau a unor modificări legislative.

Sub coordonarea ministrului justiției, acționează pentru prevenirea și combaterea criminalității și pentru realizarea unitară a politicii penale a statului. În acest scop, datele culese prin sistemul informațional al Ministerului Public trebuie să conducă la realizarea unor statistici relevante în ceea ce privește cauzele care generează sau favorizează criminalitatea și să fundamenteze propuneri prezentate ministrului justiției pentru perfecționarea legislației în domeniu.

Cap.VI. Consolidarea integrității în Ministerul Public

Strategia CSM în domeniul resurselor umane din sistemul judiciar pentru perioada 2011-2015 a promovat o schimbare de abordare în dezvoltarea resurselor umane, în măsură a sprijini orientarea către cetățean a serviciilor publice furnizate de sistemul judiciar, în condiții de înalt profesionalism și integritate a magistraților și personalului auxiliar.

Pe aceeași linie a eficientizării sistemului în ansamblu și a fiecărui membru, prin mijloace manageriale în ceea ce privește resursele umane, se înscrie și *Strategia de întărire a integrității în justiție 2011-2016* adoptată de CSM, ce prevede luarea de măsuri pentru creșterea transparenței în sistemul judiciar și întărirea integrității individuale, inclusiv prin dezvoltarea unei culturi a integrității.

Creșterea integrității, reducerea vulnerabilităților și a riscurilor de corupție în sistemul judiciar este unul dintre obiectivele prevăzute de noua SNA 2016-2020. Pe linia creșterii

eforturilor de formare și conștientizare cu privire la integritate și componentele preventive ale politicilor anticorupție, în aplicarea dispozițiilor Hotărârii CSM – Secția pentru procurori nr. 364/30.05.2016 privind înființarea rețelei consilierilor de etică la nivelul parchetelor, a fost emis Ordinul procurorului general al PICCJ nr. 193/15.09.2016.

Procurorul general al PICCJ este unul dintre titularii acțiunii disciplinare în cazul abaterilor disciplinare comise de procurori și aplică sancțiunile disciplinare în cazul personalului auxiliar și conex, alături de procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel.

Hotărârilor pronunțate de secțiile CSM în materie disciplinară și practica ICCJ în acest domeniu conturează o jurisprudență relevantă în materie.

Școala Națională de Grefieri a realizat o bază de date a deciziilor în materie disciplinară privind personalul auxiliar de specialitate.

Structurarea componentei de control la nivelul Ministerului Public trebuie să aibă ca obiectiv și identificarea, sesizarea imediată și promovarea acțiunilor disciplinare ori identificare problemelor privind încălcarea Codului deontologic, exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale de către procurorii cu funcții de conducere, personalul auxiliar de specialitate și celălalt personal.

Pentru a se realiza cu adevărat un act de justiție echitabil, fiecare magistrat procuror trebuie să-și realizeze datoria cu care a fost investit în mod sistematic, fără ca activitatea să se transforme într-o rutină, cu o independență care este respectată și de care fiecare se poate bucura pe deplin doar dacă este dublată de *responsabilitate și rigoare*.

Cap. VII. Cooperarea interinstituțională

Pentru aducerea la îndeplinire a obiectivelor propuse voi avea în vedere păstrarea unei bune colaborări și cooperări interinstituționale cu instituțiile ce răspund în principal de funcționarea și administrarea sistemului judiciar, precum și de aducerea la îndeplinire a strategiilor și a direcțiilor de acțiune în domeniul justiției: Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe, Ministerul Justiției, Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii.

De asemenea, îmi propun realizarea și în continuare a unei bune cooperări cu toate instituțiile specializate în aplicarea legii și investigarea infracțiunilor, pentru a se realiza, în mod optim, transmiterea actelor de sesizare ori a documentelor și informațiilor de interes pentru urmărirea penală.

Activitatea **Consiliul Superior al Magistraturii** și a **Inspecției Judiciare** contribuie la menținerea unor standarde înalte de integritate, independență, imparțialitate și profesionalism, garanții ale desfășurării unui act de justiție echitabil.

În relația cu **Consiliul Superior al Magistraturii** rămâne o prioritate ocuparea posturilor vacante de conducere și execuție și luarea de măsuri pentru asigurarea și distribuirea resurselor umane corespunzător nevoilor actuale ale Ministerului Public.

În raporturile cu **Ministerul Justiției** se va avea în vedere realizarea unitară a politicii penale, îmbunătățirea cadrului legislativ și aducerea la îndeplinire a obiectivelor stabilite în strategia privind dezvoltarea sistemului judiciar, pentru crearea unui sistem judiciar modern, eficient și transparent.

Institutul National al Magistraturii s-a implicat activ în formarea profesională a magistraților, în raport cu dinamica procesului legislativ, pentru cunoașterea și aprofundarea legislației interne și europene, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a unor cunoștințe de drept comparat.

Inspekția Judiciară, prin controalele efectuate asupra duratei procedurilor judiciare a cauzelor aflate pe rolul parchetelor, prin constatările și măsurile propuse, aprobate de **Consiliul Superior al Magistraturii**, Secția pentru procurori, a condus în mod cert la o eficientizare a activității de combatere a infracționalității și la identificarea unor măsuri concrete pentru reducerea duratei procedurilor. Ministerului Public trebuie să conlucreze cu **Inspekția Judiciară** în stabilirea obiectivelor și domeniile de control tematic, în partajarea activităților și valorificarea materialelor rezultate în urma controalelor.

Cap. VIII. Informarea publică și relațiile cu presa și publicul

Respectarea dreptului fundamental al cetățenilor de a avea acces liber și neîngrădit la orice informații de interes public constituie un obiectiv principal al Ministerului Public, pornind și de la recomandările primite în cadrul rapoartelor de evaluare MCV, întrucât este de natură să conducă la creșterea încrederii populației în activitatea judiciară, la întărirea statutului procurorului și responsabilizarea sa, dar și la eficientizarea actului de justiție.

Transmiterea informațiilor se va face strict în condițiile permise de reglementările legale în materie, conform procedurii stabilite de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 482/1.06.2012, cu modificările aduse prin Hotărârile nr. 573/2014 și nr. 1376/2015, de aprobare a Ghidului privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, ținând cont și de limitele informării publice, cu referire la specificul activității procurorului.

Acestea sunt stabilite de art. 12 lit. e) și f) din Legea nr. 544/2001, în sensul că se exceptează de la liberul acces al cetățenilor: informațiile privind procedura în timpul anchetei penale dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane, în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare; informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces.

Pentru a evita orice consecință prejudiciabilă pentru buna derulare a anchetelor penale ori vătămarea intereselor legale ale părților din proces sau echitatea procedurilor judiciare, se va acționa cu responsabilitate și prudență în ceea ce privește transmiterea de informații cu privire la procedurile de urmărire penală în curs.

Analiza diferitelor practici de comunicare existente justifică elaborarea unei strategii unitare de comunicare la nivelul Ministerului Public și dezvoltarea, prin reglementări interne, a dispozițiilor ghidului pentru relația cu mass-media, pentru prevenirea scurgerilor de informații ori evitarea furnizării unor informații într-o formă de natură a prejudicia ancheta sau drepturile persoanelor implicate în orice calitate într-o procedură judiciară.

Verificarea internă și luarea de măsuri concrete trebuie să fie o prioritate în analizarea și remedierea situațiilor în care sunt încălcate dispozițiile ghidului.

În fază de urmărire penală, standardele stabilite de ghidul aprobat de CSM trebuie să fie impuse și comunicărilor realizate de structurile de poliție judiciară atunci când informațiile publice privesc investigații penale în curs.

Comunicarea publică trebuie asumată de către conducătorul unității de parchet și nu lăsată la latitudinea purtătorului de cuvânt sau a procurorului de caz.

În ultimii ani s-a pus accent pe mediatizarea unor cazuri concrete, mai mult sau mai puțin relevante. Ar trebui să existe o mai multă transparență în comunicarea strategiilor, obiectivelor instituționale, a unor analize statistice relevante, pe domeniile în care există un interes public, ce pot fi identificate și din solicitările primite în baza Legii nr. 544/2001.

Cap. IX. Concluzii:

Experiența profesională și managerială, alături de buna cunoaștere a instituției, îmi formează convingerea că voi reuși aduc la îndeplinire obiectivele propuse și să am o contribuție importantă în realizarea unui management eficient de către echipa de conducere a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Am 18 ani vechime în profesia de procuror și am acumulat experiență profesională în activitatea de procuror desfășurată pe toate palierele structurii ierarhice ale Ministerului Public și în funcțiile de conducere deținute la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, iar anterior, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, structura teritorială și centrală.

În evaluarea activității mele profesionale cu privire la îndeplinirea atribuțiilor manageriale, prin acordarea calificativul „foarte bine”, s-a subliniat încadrarea în standarde înalte de performanță, evidențiindu-se foarte buna pregătire profesională și atitudinea activă.

Din 16 mai 2016 am fost delegată în funcția de conducere pentru care am formulat prezentul proiect managerial.